

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobců: **a) X**
bytem X

b) X
bytem X
zastoupena obecným zmocněncem X
bytem X

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**
sídlem 1. máje 97, Liberec

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v podání přihlášky v insolvenčním řízení

takto:

- I. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v podání přihlášky v insolvenčním řízení se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobci podali dne 9. 2. 2021 podání výslovně označené jako žaloba o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Z žaloby je patrné, že nezákonný zásah žalovaného spatřují žalobci v tom, že Finanční úřad pro Liberecký kraj podal dne 12. 6. 2012 přihlášku pohledávky (přihláška věřitele č. 10) do insolvenčního řízení vedeného s žalobcem a) jako dlužníkem u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci. Tvrzení o oprávněnosti žalovaným přihlášené pohledávky jsou nepravdivá, což má dle žaloby soud posoudit.
2. Uvedené vymezení nezákonného zásahu je z žaloby seznatelné, přestože žaloba se jinak obšírně věnuje teoretickému výkladu některých právních institutů, resp. z podstatné části kritizuje postup insolvenčního soudu a insolvenčního správce v insolvenčním řízení

žalobce a). V insolvenčním řízení byla do majetkové podstaty zahrnuta mj. nemovitost ze společného jmění žalobců.

3. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl

zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

4. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek podmínek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
5. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, bodu 63), uvedl: *„Pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 84 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu. V tomto ohledu je třeba upřesnit závěry vyslovené v usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 12. 2008, čj. 8 Aps 6/2007-247, č. 1773/2009 Sb. NSS. Je však třeba zdůraznit, že odmítnout žalobu z uvedeného důvodu lze jen tehdy, je-li nemožnost, aby v žalobě tvrzené jednání bylo nezákonným zásahem, zjevná a nepochybná. Soud zde bude přihlížet též k závěrům ustálené judikatury, která dále vysvětluje, které úkony veřejné správy nezákonným zásahem nejsou a nemohou být (např. jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení – viz rozsudek ze dne 31. 7. 2006, čj. 8 Aps 2/2006-95, shodně usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, čj. 1 Afs 183/2014-55, bod 42). Existuje-li rozumná pochybnost, například není-li zcela zřejmé, že jednání osoby, které je za nezákonný zásah označeno, vskutku nelze přičítat veřejné správě, je třeba zkoumat další „procesní“ podmínky věcné projednatelnosti žaloby, a pokud jsou splněny, žalobu věcně projednat.“*
6. V daném případě je nepochybné, že v jednání popsaném v žalobě nezákonný zásah spatřovat nelze. Zmíněné insolvenční řízení se zjevně nevyvíjí dle představ žalobců, kteří se podáním zásahové žaloby fakticky snaží docílit nového přezkumu v insolvenčním řízení přihlášené pohledávky, tentokrát ze strany správního soudu. Samotné podání přihlášky dle § 173 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona, však není způsobilé přímo zkrátit veřejná subjektivní práva žalobců. Podání přihlášky samo o sobě neznamená, že se bude přihlášená pohledávka v insolvenčním řízení uspokojovat. Přihlášené pohledávky jsou přezkoumávány, případně popírány (srov. § 190 a násl. insolvenčního zákona), a tento proces má pod kontrolou insolvenční soud. Právě jemu přísluší posoudit, zda jsou tvrzení věřitele ohledně pohledávky za dlužníkem pravdivá, a zda je tedy namíste přihlášenou pohledávku uspokojovat.
7. Podáním přihlášky tedy žalovaný pouze využil procesního práva daného mu insolvenčním zákonem, který nadto zná mechanismy sloužící k tomu, aby v insolvenčním řízení nebyly

uspokojovány nepravdivě tvrzené pohledávky. Místo pro argumentaci proti tvrzené pohledávce věřitele je však v insolvenčním řízení, nikoli v soudním řízení správním. Již vůbec pak nelze v tomto řízení docílit přezkumu postupu insolvenčního soudu či insolvenčního správce, vůči nimž se žaloba vymezuje.

8. Navíc je třeba dodat, že nebyla-li by žaloba odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., musela by být odmítnuta dle písm. b) téhož ustanovení. K podání přihlášky dle žalobců došlo v červnu 2012, lhůta pro podání žaloby podle § 84 odst. 1 s. ř. s. tedy nepochybně uplynula. Žalobci žalobou nenapadají žádné správní rozhodnutí, byť podstata argumentace o nepravdivosti tvrzení v přihlášce de facto směřuje proti platebním výměrům, o něž byla přihláška pravděpodobně opřena. Vzhledem k datu podání předmětné přihlášky se však nabízí, že ani žaloba proti rozhodnutí snad představujícímu právní titul pohledávky by nebyla včasná.
9. Vzhledem k uvedenému je zde důvod pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť je zjevné a nepochybné, že popsané jednání žalovaného není vzhledem ke své povaze zásahem, tudíž k meritornímu projednání zásahové žaloby nejsou dány podmínky.
10. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Protože soud rozhodl o odmítnutí žaloby, vyslovil, že účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 17. února 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu